

Ved skolestart i 2019 trådte den nye lov om psykisk vold i kraft for første gang. Derfor har vi skrevet denne guide til skoleledere og lærere, så de kan blive fagligt klædt på til at hjælpe børn, der bliver udsat for psykisk vold.

Guide til Skoleleder og Skolelærer.

Børn, der afviser en forælder

Det er ikke altid let for professionelle, der arbejder med børn, at forstå, når et barn afviser eller nægter at have en sund relation til en forælder. Vi vil forsøge at gøre det mere tydeligt, så de, der arbejder med børn, lettere kan genkende, forstå og hjælpe

Vær opmærksom på psykisk vold

Hvis du arbejder med børn, der er påvirket af psykisk vold eller psykologiske overgreb, skal du være opmærksom på, at der kan være nogen, som siger dårlige ting om den anden forælder, som ikke er sande. Psykisk vold påvirker børn og deres adfærd og kan skabe stor angst. Børn, der er berørt af psykisk vold, udvikler ofte en fastlåst adfærd, hvor de afviser den ene forælder og danner en stærk alliance med den anden. Dette kaldes en tvær generationel koalition.

Fremmedgørelse og manipulation

Den fremmedgørende forælder kanalisere ofte sin vrede gennem barnet mod den anden forælder på en uhensigtsmæssig måde. Der ses i disse år et stigende antal anklager mod den ene forælder, som spænder fra påstande om, at barnet skulle

være bange for forælderen, til mere alvorlige anklager som vold og seksuelle overgreb. De fleste af disse anklager viser sig at være uberettigede

Formålet med guiden

Denne guide er designet til at hjælpe dig med at forstå den adfærd, der ses hos børn, når de er påvirket af psykisk vold. De adfærdsmæssige kendetegn er ofte meget tydelige. Hvis du forstår denne adfærd, er du bedre i stand til at hjælpe børn, der lever under disse omstændigheder. Når et barn afviser en forælder, kaldes dette psykisk vold fra en nær relation – også kendt som forældrefremmegørelse (Parental Alienation)

Du har muligvis hørt om begrebet før, eller det kan være nyt for dig. Denne vejledning hjælper dig med at uddybe det, du ved, og introducere dig til begrebet psykisk vold. Måske har du ikke hørt om det før, men måske alligevel kan du genkende den psykiske vold, når guiden udfoldes.

Udfordringer for lærere

En af de største udfordringer for lærere, der arbejder med børn udsat for psykologiske overgreb, er, når et barn siger, at det ikke ønsker at se den anden forælder, og fastholder, at denne forælder ikke må komme til skolearrangementer eller endda være på skolens område. Dette kan sætte skolen i en svær position, og mange skoler vælger at efterkomme barnets ønske, fordi de mangler erfaring med psykisk vold. Hvis skolen tager sådan en beslutning, sender det et signal til barnet om, at én forælder er acceptabel, mens den anden ikke er det.

Skolens rolle

Selv når skolen forsøger ikke at blive involveret, bliver den ofte inddraget i den psykiske vold. Børn har brug for, at skolen er et sikkert sted, hvor begge forældre er velkomne. Det er vigtigt, at skolen tydeligt formidler, at begge forældre er vigtige for barnet. Børn skal ikke have ret eller ansvar for at træffe beslutning om at afvise den ene forælder og tilpasse sig til den anden. Når dette sker, er det et klart tegn på psykisk vold og kan indikere et dybere problem i familien, såsom bevidst manipulation, grooming, psykologisk kontrol fra den ene forælder

Alvorlige tegn

Når du ser et barn, der kraftigt nægter og afviser en forælder, bør det vække din bekymring på samme niveau som ved seksuelle overgreb. Det bør få dig til at informere politiet og kommunen.

Den almindelige opfattelse af et barn, der afviser en forælder, er, at den forælder har gjort noget for at forårsage den afvisning i første omgang i. I virkeligheden i disse tilfælde er generelt misforstået, grunden til, at barnet afviste forælderen, viste sig at være spinkel og svag. Børn vil sige til os, at de ikke ønsker at se en forælder, fordi den forælder har fået dem til at spise broccoli eller fordi forælderen får dem til at gøre deres hjemmearbejde. Et andet eksempel kunne være, at forælderen gjorde noget, der gjorde den anden forælder vred.

Børn afviser ikke en forælder, medmindre der er tale om psykisk vold, seksuelt misbrug, grov omsorgssvigt eller forsømmelse. De fleste af de anklagere, der rejses, findes uberettiget.

Denne vejledning hjælper dig med at uddybe det, du ved, og introducere dig til begrebet psykisk vold.

Måske har du ikke hørt om det før, men måske alligevel kan du genkende den psykiske vold, når guiden udfoldes.

En af de største vanskeligheder for lærere er, når børn siger, at de ikke ønsker at se den anden forælder og fastholder, at denne ikke må komme til skolearrangementer eller være på skolens område. Dette kan placere skolen i en svær position, og mange skoler vælger at følge barnets ønske, fordi de mangler erfaring med psykisk vold. Hvis skolen tager sådan en beslutning, sender det et signal til barnet om, at én forælder er acceptabel, mens den anden ikke er det.

Selv når skolen forsøger ikke at blive involveret, bliver den ofte inddraget i den psykiske vold. Børn har brug for, at skolen er et sikkert og neutralt sted, hvor begge forældre er velkomne. Budskabet til børnene skal være, at begge forældre er vigtige, også selvom barnet siger, at det ikke ønsker at se den ene forælder!

Skolens ansvar og handlepligt

Når du ser et barn, der kraftigt nægter og afviser en forælder, bør det vække din bekymring på samme niveau som ved fysisk vold og seksuelle overgreb. Det bør få dig til at informere politiet og kommunen.

Det er vigtigt at forstå, at børn ikke afviser en forælder uden grund. I fravær af klare beviser for overgreb skal barnet

gøres opmærksom på, at deres afvisning ikke vil blive opretholdt af skolen. Dette sender et klart signal om, at begge forældre er vigtige i barnets liv, og at barnet kan vende tilbage til at lære og lege som andre børn

Psykologisk opdeling og konsekvenser

Børn, der udsættes for psykisk vold, bruger ofte en forsvarsmekanisme kaldet psykologisk opdeling (splitting) for at håndtere den svære situation. Dette betyder, at de ser verden i sort-hvide ekstremer – enten er noget helt godt, eller også er det helt dårligt. Denne måde at tænke på kan føre til generaliseret angst, søvnløshed, manglende fokus og problemer med at lære.

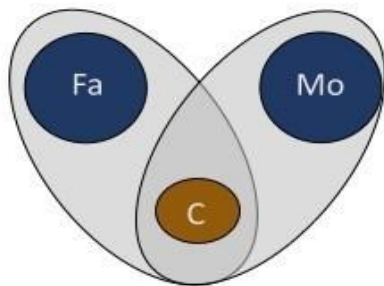
Børn, der bliver psykisk opdelt, bliver ofte unødigt involveret i voksnes problemer og mister evnen til at nyde leg og læring. Skolen kan hjælpe ved at have en klar politik for psykisk vold, ligesom der findes politikker for seksuelle overgreb.

En klar politik fra skolen for psykisk vold formidler til ansatte og forældre, hvad skolen vil gøre, hvis der findes symptomer på psykisk vold, og skolen vil kommunikere direkte til begge forældre. Psykisk vold er ikke tilladt.

Børn skal ikke have ret eller ansvar for at træffe beslutning om at afvise den ene forælder og tilpasse sig til den anden. Når dette ses, er det et klart tegn på psykisk vold. Hvad det

også fortæller os, er, at der kan være et dybere skjult problem i familien, såsom at den ene forælder bevidst manipulerer et barn og forhindrer, at den anden forælder har noget med barnet at gøre.

A healthy separated family structure is in the best interest of the child:

C.A. Childress, Psy.D. (2017)

Hvad kan lærere og skoler gøre?

- Oprethold barnets ret til relation til begge forældre, medmindre der er klare beviser for overgreb.
- Læs og følg samværsaftalen, og spørg efter den, hvis den ikke er tilgængelig.
- Kommunikér med begge forældre og inviter dem begge til møder og arrangementer.
- Giv information og nyhedsbreve til begge forældre, ikke kun via barnet.

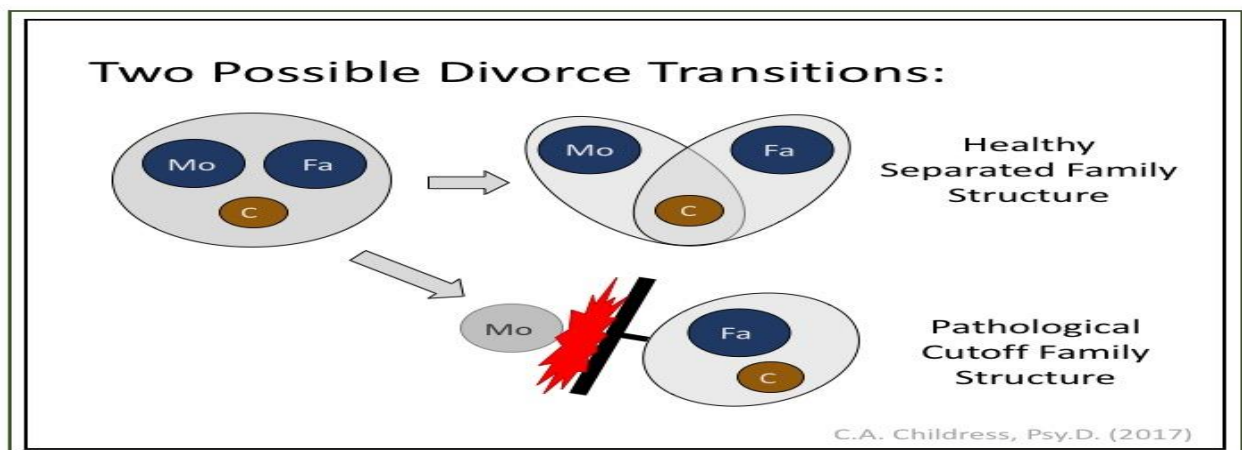
- Dokumentér barnets udsagn og adfærd, især hvis der er mistanke om psykisk vold.

Den almindelige opfattelse af et barn, der afviser en forælder, er, at den forælder har gjort noget for at forårsage den afvisning i første omgang.

I virkeligheden er, disse tilfælde generelt misforstået,

Grunden til, at barnet afviste forælderen, viste sig at være spinkel og svag. Børn vil sige til os, at de ikke ønsker at se en forælder, fordi den forælder har fået dem til at spise broccoli eller at forælderen får dem til at gøre deres hjemmearbejde. Et andet eksempel kunne være, at forælderen gjorde noget, der gjorde den anden forælder vred.

Tilknytningssystemerne er et "mål korrigeret" motivationssystem, hvilket betyder, at det altid søger målet om at danne et tilknytningsbånd til forældrene. **ALTID**

Børn må ikke væbnes som et våben eller bruges som et våben.

Hvad børnene gør, er at de bruger en infantil forsvarsmekanisme kaldet psykologisk opdeling for at løse den umulige position, de er i, og det medfører, at de ikke har energi til ting, de naturligt burde være involveret i, såsom at lære og lege i skolen. Derfor bliver du nødt til at være opmærksom på psykisk vold. Hvis du bliver opmærksom på tegn og symptomer, som et barn udviser, er faktisk ting, du kan gøre for at hjælpe det barn, du vil være med til, at fremme barnets livsmuligheder over længere tid. Vi bor i øjeblikket i et samfund, hvor barnets stemme betragtes som meget vigtig. Det, du lytter til, når du ser et barn der afviser en forælder, er barnets skjulte stemme. Barnet siger faktisk, at jeg er i en situation, der er for vanskelig for mig at klare, og derfor vil jeg afvise en forælder og alliere mig med den anden forælder i en tvær generationel koalition for at beskytte mig selv.

I skolen bliver barnet muligvis i begyndelsen af trianguleringen, indadvendt, vil ikke dele historie fra den anden forældres hjem, børn kan godt klare sig og de gør det utroligt godt i starten, men det, vi ser, og hvad forskningsbeviser fortæller os, er, at som tiden går, begynder barnet at vise tegn på psykologisk opdeling (splitting).

Om psykologisk opdeling (splitting): Det centrale i de psykologiske processer for narcissistiske og grænseoverskridende personligheder er kendetegnende for "psykologisk opdeling", som er en polariseret opfattelse af begivenheder og mennesker i ekstremer af alt-godt, ideelt og vidunderligt eller alt-dårligt, helt devalueret og dæmoniseret. Ved psykologisk opdeling er tænkning og opfattelse sort-hvid. Modulerede gråtoner med blandede positive og negative kvaliteter er ikke mulige. Mennesker idealiseres eller som den helt vidunderlige kilde til pleje og narcissistisk forsyning, eller de dæmoniseres fuldstændigt som værende "voldelige" og som "fortjener" at blive straffet for deres utilstrækkelighed. Psykologisk opdeling involverer sort-hvide ekstremer i polariseret tænkning og opfattelse.

Der er ingen ambivalens, der er ingen grå nuancer. Hvad der sker, når barnet bliver ældre, er at de derefter begynder at opbygge relationelle mønstre, som opretholder denne psykologisk opdeling, hvilket betyder, at når de forsøger at danne forhold. Når de går ind i et voksne forhold, begynder de at sætte folk på piedestaler, de kan ikke have ambivalente følelser. En af de ting, vi har set hos yngre børn, der bliver psykisk splittet, er at de lider af generaliseret angst. Generaliseret angstlidelse er et alvorligt problem, som små børn har svært ved at tackle, forårsager søvnløshed, det

forårsager ophidselse, det medfører manglende fokus - alle disse ting skaber virkelige problemer, når børn prøver at lære.

Børn, som er psykisk opdelt, vil blive unødigt involveret i voksnes spørgsmål, og når de gør det, mister de evnen til at nyde bevidst leg og læring og dets element, der for skoler bliver den vigtigste ting at tænke på. Et barn, der er involveret i voksne sager, Barnet siger, at de ikke ønsker, at en forælder skal være i skolen, Barnet bliver ulykkelig, hvis far deltager i en sportsdag eller barnet bliver for ivrig for at sikre, at mor ikke får adgang til skolen nogensinde viser faktisk den psykologiske kontrol og den psykologisk opdeling på en stærk måde, og skoler kan hjælpe, for at undgå dette, en af de ting, en skole kan gøre, er at have en klar politik for psykisk vold ligesom den har for politik for mobning, fysisk vold, seksuelt overgreb, som alle ansatte og forældre kan modtage ved skolestart.

En klar politik for psykisk vold formidler til ansatte og forældre, hvad skolen vil gøre, hvis de finder symptomer på psykisk vold, og skolen vil kommunikere direkte til begge forældre. Psykisk vold er ikke tilladt.

Nogle lærere synes, det er meget vanskeligt, når barnets stemme afviser en forælder. Hvad det virkelig betyder, er, hvad barnet siger, og det er hjælp, hvis vi vil virkelig arbejde ud fra et barns stemme.

Det, vi så skal gøre, er at opretholde barnets ret til et forhold til begge forældre, og såfremt der ikke er nogen klare beviser for overgreb og beviser skal der være, om man afholder et barn for en relation til den anden forælder. Det samme formidles til domstolsprocessen, eller i politi-processen

I fravær af ethvert klart bevis for, at en forælder har gjort noget forkert mod et barn, skal barnet gøres opmærksom på, at deres afvisning ikke vil blive opretholdt af skolen.

Dette giver en klar besked til barnet om, at begge forældre er vigtige i deres liv, og at de kan gå tilbage til det ubevidste arbejde med at lære og lege, som andre børn gør.

Vi ved fra vores arbejde og undersøgelser, at skoler som følger denne proces, og som er meget tydelige i forhold til ansatte og forældre om, hvad de vil og ikke vil acceptere i skolen, støtter barnet på såvel kort som lang sigt.

Børn, som bliver udsat for psykisk vold, gør det meget godt i skolen. Børn, der har været udsat for psykologiske overgreb, behøver ikke at blive dårligt stillede i skolen.

Nogle gange ser vi faktisk, at de klare sig fint i skolen, og udadtil ser de ud, som om de klare sig rigtig godt. En skade på barnets tilknytningssystem kan ikke ses udvendigt, men vil have en effekt på barnets resten af livet.

Skoler kan spille en stor rolle i at opdage den psykiske vold og forhindre den psykiske vold fra at blive spredt i skolen.

Skoler har næsten lige så meget tid med et barn som forældrene har, og i nogle tilfælde mere tid. Derfor kan de spille en integreret rolle i at hjælpe et barn med at opretholde et afbalanceret forhold til begge forældre. Skolen behøver ikke at være det sted, hvor den psykiske vold udspilles; det behøver ikke at være det sted, hvor den ene forælder forsøger at overbevise skolen om, at den anden forælder er farlig, eller hvor forældrene har en stor krig med barnet. Skolen kan forblive uden for alle dynamikken i psykisk vold ved at have en klar politik og en klar forpligtelse til at sikre, at strømmen af information om barnet går til begge forældre, ikke kun den ene, hvad du ser i denne vejledning er information, der hjælper dig med at forstå problemer med psykisk vold på et dybere niveau, hvad du læser i denne vejledning, finder du måder, hvorpå forældre forsøger at påvirke skoler og måder, hvorpå forældre kan bruge skolen som grund til konflikten.

Når du forstår denne dynamik, kan du blive mere psykisk voldsbevidst, og du kan medvirke til at beskytte børn for disse svære psykologiske overgreb og stoppe forældres indsats for at bruge skolen i sin kampagne mod den anden forælder.

Denne information er kritisk vigtig. Dette er et skjult overgreb. Det er desværre noget, der har pågået i årtier i vores samfund og som er blevet normaliseret og er fortsat dybt skjult. Mange mennesker, som vi arbejder med, genkendte øjeblikkeligt den psykiske vold, når den blev beskrevet. De forstår straks, hvis nogen i deres skole eller i deres familie er blevet påvirket af den. Ved at læse denne vejledning kan du forstå mere om psykisk vold, og du kan lære, hvad du kan gøre i dit job, som kan hjælpe børn, som bliver udsat for psykisk vold. Du kan beskytte disse børn og forbedre dine elevers livskvalitet i mange år fremover.

Strategier ved psykisk vold og forældrefremmegørelse

Forældre, der udøver psykisk vold, benytter ofte en række strategier, som barnet symbiotisk følger:

1. Nedgørelse af den anden forælder (badmouthing).

2. Begrænsning af kontakten til den anden forælder.
3. Forbud mod kommunikation mellem barnet og den anden forælder.
4. Forstyrrelse af samvær og symbolsk kommunikation.
5. Barnet kommer med vage eller absurde begrundelser for nedgørelse eller had.
6. Barnet har ikke ambivalente følelser over for den forældrefremmedgjorte forælder.
7. Barnet påstår, at beslutningen om at afvise den forælder er deres egen.
8. Barnet forsvarer automatisk gerningspersonen og viser ingen skyld over at behandle den forældrefremmedgjorte forælder dårligt.
9. Gerningspersonen involverer familiemedlemmer, venner og kollegaer som medhjælpere i den psykiske vold.
10. Barnet bruger scenarier og fraser, som det har lånt fra den fremmedgørende forælder eller et familiemedlem.
11. Barnets nedgørelse omfatter ikke kun den forældrefremmedgjorte forælder, men også dennes familie, venner og kæledyr.
12. At fortælle barnet, at den anden forælder ikke elsker ham eller hende.
13. Tvinge barnet til at vælge mellem mor eller far.

14. Skabe et billede af, at den anden forælder er farlig.
15. Barnet nedgør eller hader den forældrefremmedgjorte forælder.
16. Barnet siger: "Jeg hader ikke min anden forælder, vi har bare en krig."
17. Tvinge barnet til fortsat at afvise den anden forælder.
18. Bede barnet om at spionere på den anden forælder.
19. Bede barnet om at holde hemmeligheder fra den anden forælder.
20. Henvisning til den anden forælder ved fornavn.
21. Henvisning til stedforældre som "mor" eller "far" og tilskynde barnet til at gøre det samme.
22. Tilbageholdelse af medicinsk, akademisk og anden vigtig information fra den forældrefremmedgjorte forælder.
23. Ændring af barnets navn for at fjerne tilknytning til den anden forælder.
24. Hjernevask, så barnet følger gerningspersonens instruktioner.
25. Gerningspersonen gemmer sig bag barnet efter succesfuld triangulering og påstår, at det er barnet, der ikke vil se den anden forælder.

”

Ubevidst og bevidst fremmedgørelse

Den ubevidste fremmedgørelse er mest udbredt og kan opstå under konfliktfyldt samlivsophør, hvor den fremmedgørende forælder ikke er opmærksom på, at vedkommende omtaler den anden forælder negativt, både direkte og indirekte.

Den bevidste fremmedgørelse er den mest skadelige og forekommer, når den fremmedgørende forælder bevidst omtaler den anden forælder negativt og inddrager barnet i voksenforhold, som barnet ikke bør involveres i.

Begge former for fremmedgørelse er psykisk vold og sidestilles med seksuelle overgreb i forhold til skade på barnet og dets udvikling. Skader på barnets tilknytningssystem kan være resten af livet og føre til barndomstraumer, der risikerer at blive videreført til næste generation.

Det er så vigtigt for børnene skyld at forstå, hvad de går igennem og hvad du som lærer/leder kan gøre. Mange påtager sig en medhjælperrolle i den psykiske vold fordi de lytter til barnets stemme uden at have den psykologiske baggrund for det. Man kan ikke lytte til barnets stemme uden at være speciel uddannet.

Lærerens rolle og indberetningspligt

Som underviser har du en særlig indberetningspligt, hvilket betyder, at du skal være kompetent i alle former for overgreb mod børn:

1. Seksuelt overgreb, incest
2. Psykisk vold
3. Fysisk voldelig forælder
4. Ekstrem omsorgssvigt og forsømmelse
5. Forældres psykiske sygdom (fx ubehandlet skizofreni, bipolar lidelse, depression, barndomstraumer).

Det er vigtigt, at du som underviser sørger for, at børn ikke bliver udsat for nogen former for overgreb, mens de er i din varetægt.

Børn udsættes desværre for psykologisk mishandling af deres forældre, men elever skal ikke udsættes for psykisk vold af skolen. Fremmedgørelse er det tydeligste tegn på barnet bliver udsat for psykisk vold og det skal der reageres på.

Vores mål.

Ved at dele vores viden med lærere, skolepsykolog og skoleledelse håber vi at ruste jer til at spotte og agere hensigtsmæssigt, når et barn udsættes for psykisk vold.

Viden som gør, at I bliver opmærksomme på den psykiske vold og giver jer de værktøjer, der skal til for at forhindre, at psykisk vold udøves i skoleregi og inden for vores skolesystemer. Et andet tegn på psykisk vold er, at gerningsmanden/kvinde tillader ikke barnet at udtrykke sin kærlighed til den anden forælder, og de tillader ikke barnet at tale frit om den anden forælder. De får barnet til at tro, at den anden forælder alt er dårligt og ikke fortjener et forhold til barnet. De bruger psykologisk kontrol, grov manipulation, "hjernevask" for at triangulere barnet og anvende dette som våben imod den anden forælder, de får barnet til at hate og frygte den anden forælder, manipulerer med barnets følelser eller forstyrre barnets forhold til den anden forælder.

Telefonopkald uden for samværstid til barnet, bevidst afbrydelse/reduktion af den tid, barnet tilbringer med sin anden forælder, ændring af barnets navn for at slette den anden forældres navn, er alle typisk handlinger som udøves af gerningsmand/kvinde af den psykiske vold.

Gerningsmand/kvinde vil hævde, at barnet har et problem med den anden forælder og derfor ikke ønsker at komme i kontakt med den anden forælder, eller at den anden forælder ikke er interesseret i at være med på barnets skole.

Forældrefremmegørelse – definition og konsekvenser

Forældrefremmegørelse er et opførelsesmønster i tvær generationel koalition, en proces og et resultat af et barns psykologiske manipulation, psykologisk kontrol og grooming der ødelægger forældre-barn-forholdet.

Det er en tilknytningsrelateret patologi, hvor barnet afviser en forælder som følge af skade på tilknytningssystemet i hjernen. Denne skade kan være skjult og svær at opdage, men den har alvorlige konsekvenser for barnets udvikling og liv.

Et barn, der afviser en forælder, er et problem i hjernens kærligheds- og tilknytningssystem. Patogen forældre tilknytningsrelateret patologi er altid årsagen til patogen forældre (Patho = patologi; Genic = Genesis, skabelse). Patogen forældre

er skabelsen af betydelig psykopatologi hos barnet gennem afvigende og beskadiget forældrepraksis. Dette er et almindeligt udtryk, der beskriver processen og resultatet af en psykologisk manipulation af et barn, for at ødelægge et forældre-barn-forhold. Det væsentlige er, at en familie bryder sammen; forældrene er ikke længere sammen, men de er i stedet forbundet til hinanden af barnet.

"Nogle forældre udtrykker vrede mod den anden part ved at bruge barnet som et instrumentelt våben. Denne adfærd kan manifestere sig som **samværschikane**, hvor kontakten begrænses eller nægtes, eller som **forældrefremmegørelse**, hvor barnet manipuleres til frygt og afvisning. Processen involverer ofte misinformation over for skoler, sundhedsvæsen og retssystemet, samt instruering af barnet i at modarbejde den anden forælders opdragelse med det ultimative mål at slette vedkommende fra barnets liv

Dr. Craig Childress, Psy. Beskriver et barn, der afviser en forælder som en appendiksrelateret patologi. "Tilknytningssystemet er i hjernesystemet, der kontrollerer alle aspekter af kærlighed og limning gennem hele livscyklussen, inklusive sorg og tab. Et barn, der afviser en forælder, er et problem i hjernens kærligheds- og tilknytning system, vedhæftningssystemet. Dr. Craig Childress forklarer, at "tilknytningssystemet er altid forårsaget af patogene forældre (patho = patologi, gen = genese, skabelse). Patogen forældre, er skabelsen af en betydelig psykopatologi hos barnet gennem afvigende og forvrænget forældre praksis. Mens mange former for overgreb er lette at opdage, kan denne psykisk vold være meget skjult. Som lærer kan du spille en afgørende rolle i at forebygge denne form for overgreb, der ofte sniger ind i vores skoler.

Eksempler på forældrefremmegørelse i skolen

Forældre kan forsøge at nægte den anden forælders adgang til skolen, opgive forkerte kontaktoplysninger, blokere ex-ægtefælle eller stedforældre fra at være en del af barnets liv på skolen, eller holde barnet hjemme fra arrangementer, hvis den anden forælder deltager. Barnet kan begynde at henvise til en forælder på fornavn i stedet for mor eller far.

badmouth'er barnets mor eller far. Den ene forælder ses som god/fejlfri; den anden ses som dårlig/fejl fyldt;

barnet vil pludselig have et nyt efternavn. Og kalde sin anden forældre på fornavn.

Barnet fortæller normalt om sit liv med begge forældre, men når barnet kun taler om en forælder, skal det sætte alarmklokker i gang hos skolelærerne. Børn afviser kun den ene forælder, hvis barnet bliver udsat for overgreb! Barnet vil ofte begynde at henvise til en forælder på fornavn-basis i stedet for at bruge mor eller far.

Vi er nødt til at forstå, at forældrenes psykiske vold er en dagsorden, og det betyder ofte, at omgivelserne kun får en situation belyst 'fra hans eller hendes perspektiv. Han eller hun kan skabe falske historier eller overdrive om den anden forælders mangler, med målet om at andre skal betragte førstnævnte som den alt gode, omsorgsfulde forælder, der simpelthen prøver at ære deres "børns ønsker".

Som skolelærer skal du være forsigtig med at lytte til kun den ene side af barnets situation. Hvis den ene forælder forsøger at blokere den anden forælder eller et familiemedlem fra skole eller frivilligt arbejde, skal I være opmærksomme på eventuel samværsaftale, inden I accepterer en forælders ønsker om at holde den anden forælder og familie fra at deltage i barnets skoleliv.

En samværsaftale bør arkiveres hos skolen. Vi foreslår også, at skoleleder gennemgår samværsaftalen, så han som chef kan sikre sig, at skolen og dens medarbejdere overholder regler og følger de procedure, som der gælder, når der er fællesforældremyndighed. Det er skolelederens job at sikre, at skolens medarbejder ikke bliver en hjælper i den psykiske vold, hvilket er forældrens taktik og mål for at afholde den anden forælder fra at deltage i barnets skolegang.

Hvad lærere kan gøre for at forhindre psykisk vold

- **Læs samværsaftalen og afgør, om begge forældre har fælles forældremyndighed.**
- **Kommunikér med begge forældre og inviter dem til møder.**
- **Giv information og nyhedsbreve til begge forældre.**
- **Dokumentér barnets udsagn og adfærd, især ved mistanke om psykisk vold.**

Hvis du har mistanke om psykisk vold, skal du tale med skoleleder og skolepsykolog og rapportere det, som du ville gøre ved seksuelt misbrug.

Den fremmedgørende forælder ønsker at få barnet til at vælge den anden forældre fra. Giv nyhedsbrev og vigtig information til begge forældre, hvis der udleveres papir til/via barnet og gør begge forældre opmærksom på at barnet har fået papir med hjem herom. Giv begge forældre direkte besked om møder for at sikre, at begge forældre modtager information og gives mulighed for at komme til de møder som omhandler barnets skolegang.

I en samværsaftale har man besluttet, hvad der er i et barns interesse, og der påhviler en forpligtelse til at sikre, at vi følger det, der er beskrevet, når det kommer til uddannelsesbeslutninger. Dette betyder, at hvis begge forældre har ret til at træffe beslutninger for deres barn, skal skolen inkludere begge forældre. For eksempel, hvis skolelederen eller skolepsykologen afholder et møde for forældrene og børnene, skal man invitere begge forældre. Man kan ikke stole på, at den ene forælder videregiver informationerne, fordi informationen vil sandsynligvis blive tilbageholdt af den fremmedgørende forælder, den anden forælder aldrig vil få at vide, at der var et møde.

Hvad hvis forælderen ikke er interesseret i at blive involveret? Når det kommer til psykiske vold, vil den fremmedgjorte forælder oftest forsøge at være involveret, men nægtes konstant adgang. Forælderen holdes sandsynligvis uvidende men gør sit bedste for at være involveret. Den forælder, der udsætter barnet for den psykisk vold, kan forsøge at overbevise skolen om, at den anden forælder ikke er interesseret i eller ikke ønsker at blive involveret, eller at barnet ikke ønsker kontakt med den anden forælder.

Skoler har dog en forpligtelse til at nå ud til begge forældre i stedet for bare at tage udsagn om en forælder som absolut sandhed. Mange gange er processen med en forældres psykisk vold hemmelig.

Hvordan fremmedgøres et barn fra sin forælder.

Et barn kan for eksempel holdes hjemme under en prisuddelingsceremoni eller endda en sportsbegivenhed, hvis den fremmedgørende forælder har mistanke om, at den anden forælder vil være til stede. Du bemærker måske ikke engang, at barnet var fraværende den dag. I tilfælde af mistanke om psykisk vold er det vigtigt, at du

dokumenterer barnets udsagn og opførelse, når der tales om den anden forælder. Dokumentation er så vigtig i disse sager.

Hvis du sidder og tænker hvor jeg kan få mere information omkring psykisk vold fra en nær relation.

Du kan eksempelvis læse mere her:

Websteder

Parental Alienation Awareness Organization Eu (Facebook)

www.Eksposethem.eu

drcachildress.org

www.linkedin.com/in/peter-knudsen-bb288876

Tidspunkter, du bemærker situationsangst hos barnet.

Mange gange vil et barn, der er udsat for psykisk vold, vise en alvorlig angstrespons for den fremmedgjorte forælder. For eksempel kan et barn være vred, ked eller trist eller deprimeret på dage, hvor han eller hun skal tilbringe tid med den målrettede forælder efter skoletiden, i weekenden.

Denne angst styrkes af forventningen om at tilbringe tid sammen med en forælder. De er blevet hjernevasket til at tro, at alt er dårligt og derfor "tvunget" til at tilbringe tid med den anden. Barnet kan udtrykke, at det hellere vil tilbringe tid med favoritforælder og nævne trivielle grunde til ikke at ville bruge tid sammen med den fremmedgjorte forælder.

Hvad skal du gøre som lærer?

Hvis du har mistanke om psykisk vold, skal du tale med din skoleleder. Kommune, Politi

Det kræves af dig, at du rapporterer den psykiske vold som du ville have gjort, om det var et andet overgreb.

Diagnoser og lovgivning

Psykisk vold fra en nær relation , Child Psychological Abuse..DSM-5 diagnosis of V995.51 Child Psychological Abuse 309.4 Adjustment disorder V61.20 Parent Relationship Problem V61,29 Child Affected by Parental Relationship Distress V995,51 Child Psychological Abuse, confirmed.

ICD 10 F24 ¹Shared psychotic **disorder**

ICD 11 .QE52.0 Caregiver-child relationship problem which reads "Substantial and sustained dissatisfaction within a caregiver-child problem.

DSM 5 CAPDR Child Affected By Parental Relationship Distress.

De 3 symptom bliver forklaret her af Dr. Craig Childress.

<https://www.youtube.com/watch?v=pl3MfThrZoU>

Indledning til den nye lov, paragraf 243:

”Det kan have store konsekvenser for den personlige frihed og en persons psykiske velbefindende at blive udsat for psykisk vold. De negative konsekvenser af psykisk vold kan – især i nære relationer – være langvarige eller endog livsvarige, da den psykiske vold nedbryder ofrenes psykiske integritet. Det er derfor afgørende at værne om ofrene og deres rets følelse, så de får den beskyttelse, forståelse og anerkendelse fra samfundet, som de fortjener”.

Med venlig hilsen

Parental Alienation Awareness Organization EU. Facebook

Eksposethem.eu

Silent Screams...